

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 172

din 10 septembrie 2020

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 23.07.2019, doamna judecător **CAMELIA BOGDAN**, în prezent suspendată din funcție, a solicitat apărarea independenței sistemului judiciar, raportat la publicarea corespondenței private din data de 19.07.2019 și la afirmațiile cuprinse în articole publicate pe site-urile „www.luju.ro”, „www.antenal.ro” și „www.antena3.ro”.

Sesizarea a fost transmisă Inspecției Judiciare, care a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii Raportul nr. 20-549/2020 privind rezultatul verificărilor efectuate urmare a cererii de apărare a independenței sistemului judiciar formulată de doamna judecător Camelia Bogdan.

Văzând cererea formulată, raportul întocmit de către Inspecția judiciară și documentele atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În cuprinsul cererii, doamna Camelia Bogdan a arătat că prin publicarea conținutului corespondenței private din data de 19.07.2019 pe site-ul „www.luju.ro” și prin referirile făcute cu privire la această corespondență de alte publicații de presă, respectiv „www.antenal.ro” și „www.antena3.ro”, se aduce atingere, printre altele, esenței unui sistem de drept, în ansamblul său. În aceste sens, doamna Camelia Bogdan consideră că prin articolele indicate se aduce atingere independenței

sistemului judiciar atât prin obstrucționarea libertății de exprimare pe marginea numirii președintelui instanței supreme și a potențialelor legături ale candidatului cu domnul Dan Voiculescu, parte în dosarele Înaltei Curți de Casație și Justiție, în calitate de persoană fizică, dar și ca beneficiar real al Fundației FACIAS, legătură, care, dacă există, trebuie adusă la cunoștința opiniei publice, cât și prin acreditarea falsei percepții că în România există instituția judecătorului executant/tartor/spion.

În continuarea cererii formulate, doamna Bogdan Camelia a formulat aprecieri cu privire la prezentarea în presă în urmă cu mai mulți ani (2005) a unor chestiuni referitoare la firma Crescent Commercial&Maritime Ltd din Cipru, pe care le consideră ca fiind de interes public, făcând totodată referiri și la cauze în care aceasta a fost parte, soluționate de către instanțe încă din anul 2004, cauze pe care domnul Dan Voiculescu le are pe rolul instanței supreme, în calitate de „beneficiar real” al Fundației FACIAS, ale cărei fonduri sunt de asemenea supuse confiscării speciale, ori la cauze în care doamna judecător Corina Corbu, actualul președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a formulat cerere de abținere, considerând că se impune determinarea naturii legăturii dintre aceasta și interesele domnului Dan Voiculescu.

În urma verificărilor efectuate, au fost identificate articolele la care face referire doamna Camelia Bogdan în cuprinsul cererii și în raport de conținutul cărora aceasta consideră că se aduce atingere independenței sistemului judiciar.

Astfel, la data de 20.07.2020 a fost publicat pe site-ul „www.luju.ro” articolul cu titlul „*COMLOT IMPOTRIVA CORINEI CORBU – Exclusa Camelia Bogdan îl învață pe șeful magistraților activiști Dragoș Călin cum să saboteze numirea judecătoarei Corina Corbu la conducerea ICCJ: “Trebuie deschise cât mai multe procese în care să fie invocată chestiunea/sesizat CJUE...cât avem noul Ministru al MJ... Sunt judecători pe care îi vezi cum se schimonosesc... Nu iertați nimic... Puțină reclamă nu facem? Groparii DNA... Bineînțeles, DNA doarme sau protejează” (Mailul)*”.

În cuprinsul articolului se fac următoarele afirmații:

“Șefa ICCJ Cristina Tarcea a dat semnalul, iar magistrații activiști s-au pus pe

treabă. Asociația Forumului Judecătorilor, condusă de judecătorul Dragoș Călin de la Curtea de Apel București, a ieșit deja public pentru a contesta procedura de numire a judecătoarei Corina Corbu la conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Interesant este că cea care îl învață pe Dragoș Călin cum să procedeze pentru a o sabota pe Corina Corbu este nimeni alta decât vestita judecătoare Camelia Bogdan, dată afară de două ori din magistratură de CSM. Cea care după execuțiile pe care le-a pus în practică a ajuns să se facă remarcată doar prin acțiunile ridicole prin care cere fără încetare apărarea reputației profesionale sau a independenței sistemului. Cu alte cuvinte, în cazul rebeliunii împotriva Corinei Corbu, putem spune că șefa ÎCCJ Cristina Tarcea este tartorul, Camelia Bogdan creierul, iar magistrații activiști pionii.

Lumea Justiției prezintă în exclusivitate mesajul pe care Camelia Bogdan i l-a trimis președintelui FJR Dragoș Călin, postat pe Forumul Judecătorilor, în care îi dă indicații despre ce trebuie să facă pentru a o bloca pe Corina Corbu. Mailul este la fel de halucinant precum alte acțiuni ale lui Cami. Astfel, Bogdan începe prin a-i adresa felicitări lui Dragoș Călin și cu un citat din președintele american Woodrow Wilson: <<"There are many voices of counsel, but few voices of vision".>>

Apoi, Camelia îi explică în detaliu pașii care trebuie urmați. În acest sens, judecătoarea dată afară de două ori din magistratură subliniază că trebuie deschise cât mai multe procese, în care să fie sesizată din nou CJUE. Or, având în vedere invocarea CJUE în acest caz și faptul că sesizări similare au mai fost făcute în trecut în acțiunile magistraților activiști ne face să ne întrebăm dacă nu cumva există vreun blat pe undeva la această instanță europeană. Foarte interesant este însă o precizare pe care o face Camelia Bogdan. Si anume că aceste cât mai multe procese trebuie deschise "cât avem noul ministru al MJ". Adică Ana Birchall. Întregul plan este redat în mailul pe care îl prezentăm mai jos. Vă vom lăsa pe dumneavoastră să îl citiți și să trageți concluziile. Stupefiant ni se pare că Bogdan merge până acolo încât pune la îndoială decizia de achitare a judecătoarei Corina Corbu. Și chiar se întreabă dacă nu ar trebui să se facă reclamă pe acest subiect De asemenea, aceeași

Cami atacă procurorii DNA pe care îi numește gropari și acuză parchetul anticorupție că doarme. În rest, nu uită să amintească și în acest caz de mai vechea ei obsesie Dan Voiculescu.

Mailul se încheie cu o odă adresată lui Dragoș Călin, pe care Bogdan îl numește "un adevărat lider al generației noastre".

În continuarea articolului se redă e-mailul pe care doamna Bogdan Camelia l-a transmis domnului Dragoș Calin, președintele Forumului Judecătorilor, email postat pe Forumul Judecătorilor, în care se fac referiri în sensul anterior arătat.

Urmare publicării e-mail-ului respectiv, referiri la conținutul acestuia au fost făcute și în alte publicații de presă precum „www.antena3.ro” și „[https://www. antena1.ro/video/antena-3/news-magazine/](https://www.antena1.ro/video/antena-3/news-magazine/)”.

Pentru a se stabili dacă prin afirmațiile din cuprinsul articolului mai sus-menționat, precum și prin referirile din celelalte publicații cu privire la conținutul corespondenței din data de 19.07.2019, s-a afectat independența sistemului judiciar, vor fi avute în vedere cadrul legal incident în ceea ce privește noțiunea de independență a magistraților, cel referitor la libertatea de exprimare precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitor la rolul presei într-o societate democratică.

Astfel, se reține că în calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 30 alin. (1) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează la cerere sau din oficiu de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii”.

În „Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului”, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a O.N.U. (pct.1)

se prevede că „*independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte*”.

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci, în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența este privită ca „atribut al funcției, care îi permite judecătorului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență”.

Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Proiectul de la Bangalore al Codului de conduită judiciară - 2001 adoptat de Grupul judiciar de întărire a integrității magistraților prevede că *"independența justiției este premisa statului de drept și garanția fundamentală a unei drepte judecări. Prin urmare, judecătorul va susține și va exemplifica independența sistemului judiciar atât din punct de vedere individual cât și instituțional"*.

Prin Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorindu-se promovarea independenței sistemului judiciar, s-au elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu. Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor, documentul prevăzând că sensul de *"independența judecătorilor"* nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Pe de altă parte, reglementarea libertății de exprimare și a condițiilor de exercitare a acesteia este cuprinsă atât în norme interne, cât și în norme

internaționale, ratificate sau adoptate de statul român.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”*, iar potrivit prevederilor art. 31 alin. (4) din legea fundamentală, *„mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice”*.

Art. 10 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede, în esență, că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, iar alin. (2) stipulează că exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.

Libertatea de exprimare, prevăzută la art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, este un drept fundamental care are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit).

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a subliniat în mod constant că dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În cauza Ghiulfer (Feri) Predescu contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, prin decizia publicată în data de 27 iunie 2017, că

România a încălcat art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, reluând, în motivare, jurisprudența constantă privitoare la ingerința în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare.

Astfel, instanța europeană a reiterat faptul că, în ceea ce privește nivelul de protecție, spațiul de manevră în temeiul art. 10 alin. (2) din Convenție este redus în cazul restricțiilor referitoare la discursurile politice sau la dezbaterile privind probleme de interes public, limitele unei critici acceptabile fiind, prin urmare, mai largi în privința unui funcționar public sau a unui politician care acționează în calitate sa publică decât în raport cu o persoană privată.

În special, s-a reamintit că libertatea de exprimare se aplică, de asemenea, informațiilor sau ideilor care ofensează, șochează sau deranjează, (Janowski contra Poloniei), libertatea jurnalistică incluzând și posibilitatea de a recurge la o doză de exagerare sau chiar de provocare (Prager și Oberschlick împotriva Austriei). În opinia Curții, dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai informației sau ideilor care sunt primite favorabil sau sunt privite ca inofensive, ori ca o chestiune de indiferență, dar și celor care ofensează, șochează sau deranjează Statul sau orice parte a comunității.

Cu referire la rolul presei în cadrul dezbaterilor judiciare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că aceasta are îndatorirea de a informa opinia publică asupra tuturor problemelor de interes general, iar printre acestea se află și cele care privesc modul de funcționare a justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Locul central pe care îl ocupă presa se datorează responsabilității sale de a informa și de a veghea la respectarea regulilor democrației. Desigur, aceste îndatoriri ale presei trebuie exercitate cu bună-credință, jurnalistul având obligația de a informa în mod corect și obiectiv opinia publică asupra temelor majore, de interes general.

Rezoluția 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica jurnalistică, prin art. 1 stabilește că, suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o

responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre știri și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate, arătându-se că știrile sunt informații, în timp ce opiniile exprimă gânduri, idei, convingeri sau judecăți de valoare ale mijloacelor de informare în masă, editorilor sau ziaristilor (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

În art. (5) al Rezoluției se arată că „*exprimarea opiniilor poate consta în reflecții sau comentarii asupra unor idei generale sau în observații privind informații având legătură cu evenimente concrete. Deși opiniile sunt inevitabil subiective și, prin urmare, nu pot și nu trebuie să fie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuși exprimate într-o manieră onestă și etică*”.

În considerarea rolului mass-media în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice, Codul deontologic al ziaristului impune jurnalistului obligația de a da publicității numai informații de a căror veridicitate este sigur, respectiv după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i-se atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, în opinia doamnei Camelia Bogdan, obstrucționarea libertății de exprimare cu privire la numirea președintelui instanței supreme, precum și acreditarea falsei percepții că în România există instituția judecătorului executant/tartor/pion, se constituie în elemente de natură a aduce atingere unui sistem de drept, aducându-se atingere independenței sistemului judiciar.

Din analiza articolelor publicate în presa online, indicate de doamna judecător Bogdan Camelia, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că respectivele

materiale de presă au redat un e-mail aparținând solicitantei și publicat pe Forumul Judecătorilor, a cărui analiză a fost făcută, în manieră proprie de către autorul articolului, în contextul în care subiectul vizat, respectiv numirea în funcție a noului președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, era unul de interes pentru opinia publică, cu privire la care părerile erau diferite atât în presă, cât și în rândurile magistraților.

Mai mult, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că, atunci când a dezbătut acest subiect, autorul articolului din publicația „Lumea Justiției” a înțeles să aducă la cunoștința opiniei publice și poziția exprimată de anumite asociații profesionale ale magistraților, sens în care a fost redat și e-mailul doamnei Camelia Bogdan trimis domnului judecător Dragoș Călin, președinte al Forumului Judecătorilor, și postat pe site-ul acestei asociații profesionale, în cuprinsul căruia petenta face aprecieri cu privire la persoana doamnei judecător Corina Corbu, la activitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dar și a altor instituții, precum Direcția Națională Anticorupție și Consiliul Superior al Magistraturii.

În acest context factual, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că afirmațiile ziaristului cu privire la fapte sunt susținute de probe suficiente, mai exact de chiar conținutul e-mailului respectiv.

Articolele la care se face trimitere se doresc, în egală măsură, a fi o replică dată celor susținute prin e-mailul respectiv adresat de către doamna Camelia Bogdan președintelui „Forumului Judecătorilor din România”, exprimând o opinie contrară cu privire la opiniile solicitantei referitoare la numirea în funcție a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și dezavuând modalitatea în care unii magistrați au înțeles să acționeze pentru blocarea respectivei numiri.

În cuprinsul articolelor nu se regăsește nicio afirmație și nici nu se degajă vreo idee care să conducă la obstrucționarea libertății de exprimare. Reliefarea în mod public a unor opinii diferite, chiar critice, față de anumite aspecte, nu se poate constitui într-un element care să aducă atingere libertății de exprimare, cunoscut fiind că dezbateră, care implică și divergența de opinii, este de esența unui stat

democratic. De altfel, este dificil de conceput cum, prin activitatea desfășurată, acționând cu bună-credință și având o bază factuală, un organ de presă ar putea să determine vreo ingerință în libertatea de exprimare, rolul presei fiind acela de a informa, de a lansa dezbateri asupra unor chestiuni de interes general și, uneori, de a genera concluzii în urma analizării a cât mai multor idei sau opinii, cu atât mai mult cu cât acestea sunt diferite, cu privire la un anumit aspect.

Chiar și în ipoteza în care s-ar admite că un articol de presă, prin conținutul său, ar determina o limitare sau obstrucționare a libertății de exprimare, constituindu-se într-o atingere adusă independenței unui magistrat, acest aspect nu implică în mod necesar concluzia că s-ar aduce atingere independenței „sistemului judiciar”. Intervenția Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său, în conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) teza a III-a din Legea nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se impune de fiecare dată când se apreciază că s-a afectat independența unui magistrat, ci doar în situația în care valoarea afectată nu se răsfrânge asupra activității autorității judecătorești în ansamblul său, împrejurare neincidentă în speță.

În ceea ce privește expresiile uzitate în cuprinsul articolului este evident că, pornind de la o bază factuală, în dorința sa de a-și expune cât mai vehement opinia, jurnalistul a recurs la o anumită doză de exagerare sau chiar provocare, aspect caracteristic stilului jurnalistic, libertatea de exprimare fiind aplicabilă, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, „informației” sau „ideilor” care șochează, ofensează sau deranjează și nu doar celor care sunt primite favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență.

Referitor la modul cum a fost prezentată situația de către jurnaliștii semnatari ai articolelor contestate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră că titlurile articolelor și comentariile realizate în cuprinsul acestora exprimă, de asemenea, opinia jurnalistului și vin în susținerea preocupării legitime a presei de a

contribui activ la dezbaterea asupra funcționării justiției, subsumându-se unei activități de informare desfășurată în limite normale, fără a se putea identifica elemente de natură a aduce atingere independenței sistemului judiciar.

În consecință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că afirmațiile din cuprinsul articolelor de presă publicate pe site-urile „www.luju.ro”, „www.antena1.ro” și „www.antena3.ro” nu sunt de natură să afecteze independența sistemului judiciar, având în vedere că se circumscriu, în mod rezonabil, exprimării unei opinii și activității de informare a publicului, desfășurată în limite normale.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, precum și art. 75 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor exprimate ale membrilor prezenți, respectiv 4 voturi pentru admiterea cererii, 13 voturi pentru respingerea cererii și o abținere, formulată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii;

PLENUL

CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererii privind apărarea independenței sistemului judiciar, formulată de doamna BOGDAN CAMELIA, judecător suspendat din funcție.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și doamnei Camelia Bogdan, judecător suspendat din funcție.

Data în București, la data de 10 septembrie 2020

Președinte,

Judecător Nicoleta Margareta ȚÎNȚ